

† VENIAMIN
prin harul lui Dumnezeu
Episcopul Basarabiei de Sud

**Preacuviosului cin monahal, preacucernicului cler și
preaiubiților credincioși din cuprinsul
Episcopiei Basarabiei de Sud**

*HAR, PACE ȘI BUCURIE DE LA DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS,
IAR DE LA NOI ARHIEREȘTI BINECUVÂNTĂRI!*

*„Iisus le-a zis iarăși: Pace Vouă!
Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă
trimit și Eu pe voi”!*

(Ioan 20,21)

**Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
iubiți credincioși și credincioase,
Hristos a înviat!**

Sărbătoarea Învierii Domnului ne cheamă în fiecare an să umblăm întru Lumină și să fim lumină pentru tot omul necăjit și întristat, aducându-ne speranța depășirii greutăților vieții și unirea cu Hristos cel Înviat. Această Zi Sfântă ne cheamă să ne sfîntim viața și după ostenele postului să învingem egoismul din noi prin rugăciune, fapte de milostenie, abținerea sau înfrânarea de la tot ce ne înstrăinează de Dumnezeu și ne face să trăim departe de semenii noștri, păstrând pacea pe care Hristos cel înviat o dăruiește ucenicilor și Bisericii Sale.

Din textele Sfintei Evanghelii, vedem că după Învierea din morți, Domnul Hristos când se arată ucenicilor Săi, îi binecuvântează salutându-i cu cuvintele: *Pace vouă!* Această salutare este de fapt cea mai scurtă binecuvântare prin care El ne cheamă să avem pacea în inimile și sufletele noastre, pace cu semenii noștri și să fim în lumea în care trăim *făcători de pace* (Matei 5,9). **Pacea este darul adus de Domnul Hristos cel Înviat a treia zi din morți omenirii lipsite de pace și iubire, lipsite de comuniunea cu Dumnezeu.** Fiul lui Dumnezeu, *prin asumarea firii umane afară de păcat*, prin pătimirile și moartea Sa, ne readuce pacea cu Dumnezeu făcându-ne fii ai Împărăției Cerurilor. El ne cheamă să avem pace în sufletele noastre, iar această pace nu se poate obține fără învingerea egoismului și a părerii de sine, care, atunci când sunt întreținute, conduc la individualism, indiferentism, la dorința de stăpânire, la lipsa dragostei și a mărinimiei, la insensibilitatea sufletească, făcând să dispară pacea interioară a omului și pacea cu semenii, prin secătuirea sau vlăguirea puterilor interioare care ne fac să pierdem frățietatea în Hristos și filiația față de Dumnezeu. Lipsa păcii lui Hristos în noi conduce la discomfort,

la neîmpliniri, la tensiuni, ură și dezechilibre personale și sociale, îngustând perspectiva comuniunii cu Dumnezeu și cu semenii noștri, la care ne cheamă Domnul Hristos. Sfântul Apostol Pavel, după ce l-a cunoscut pe Domnul cel Înviat, se ruga ca *Pacea lui Hristos, întru care ați fost chemați, ca să fiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre* (Coloseni 3,15), subliniind importanța păcii pentru unitatea lumii. Acest lucru a fost înțeles și afirmat de-a lungul istoriei, subliniindu-se valoarea incomensurabilă a păcii dintre oameni prin stabilirea în anul 1981 a unei zile mondiale dedicate păcii (21 septembrie). Așadar, pe bună dreptate s-a afirmat că ***Pacea este darul lui Dumnezeu adus lumii și izvor pentru valorile și virtuțile cu care noi oamenii ne înnobilăm sufletele, urcând spre Înviere.***

Domnul Hristos biruiește ispitele lumii, nu se lasă atras de frumusețea creației și de slava lumii, nu răspunde cu ură la ură, ci Ne învață să nu răsplătim răul cu rău, ci să *căutăm pacea și să o urmăm* (I Petru 3,11), preferând moartea pe Cruce decât să cadă din starea de iubire față de Dumnezeu și de semenii. Pacea se dobândește prin iertare sinceră, prin smerenie și dragoste față de vrășmași, prin sfințenia vieții, așa cum îndeamnă Sfântul Apostol Pavel pe evrei: *Căutați pacea cu toți și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul* (Evrei 12,14). Așadar, aceasta se dobândește prin ascultare și iubire față de Dumnezeu și de semenii.

În această atmosferă pascală, Domnul Hristos ni se adresează iarăși și ne aduce pacea Sa sfântă și dătătoare de bucurii, trimițându-ne să fim mesageri ai păcii. El ne spune: *Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi !* (Ioan 20,21), trimițându-i pe apostoli, după Învierea Sa, să ducă vestea cea bună până la marginile lumii.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Din ziua Învierii Sale, Hristos Domnul este tainic prezent în Biserică, *El vine acolo unde sunt adunați doi sau trei în numele Lui* (Matei 18,20) și prin glasul și mâna preotului ne binecuvântează, ne sfințește și cheamă să rămânem întru El. Acest lucru a făcut ca în cultul Ortodox să fie folosit la fiecare slujbă salutul cu care Domnul i-asalutat pe apostoli: *Pace Vouă sau Pace tuturor*. Prin salutul și binecuvântarea aceasta, episcopul și preotul împărtășesc *pacea lui Hristos oamenilor credincioși care vin ca să se împărtășească cu Trupul Lui, care vin să găsească alinare și odihnă sufletelor lor* (Matei 11,28), în Casa Domnului.

Pacea Lui se sălășluiește întru noi și ne sfințește, ne înnoiește puterile sufletești și trupești readucându-ne în armonie cu Dumnezeu și cu semenii. Este impresionantă transformarea care are loc în ființa omului copleșit de griji și de probleme, când îl descoperă pe Dumnezeu și inima lui este atinsă de Hristos, care-i redă bucuria vieții și speranța mântuirii. Abia atunci îl simte, îl vede pe Hristos cel Înviat și exclamă ca și Toma: *Domnul meu și Dumnezeul meu!* (Ioan 20,28). Această experiență o poate trăi doar omul credincios, cel care îl caută pe Hristos ca și Toma și care înțelege că *în lume vom avea necazuri, dar trebuie să îndrăznim căci El a biruit lumea!* (Ioan 16,33).

Fiecare participare a noastră la rugăciune în Biserică ne face părtași întâlnirii cu Domnul Hristos cel Înviat, ne aduce pacea și bucuria datorite de El lumii, unindu-ne cu izvorul întregii existențe *prin care toate s-au făcut la început* (Ioan 1,1-3). El ne arată că **viața veșnică constă în cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos pe care L-a trimis** (Ioan 17,3) pentru mântuirea oamenilor. El vine și se descoperă plenar ca Dumnezeu prin mărturisirea Tatălui și a Duhului Sfânt, dar mai ales prin învierea Sa din morți. El alungă frica și neputința oamenilor, El dă sens vieții și existenței creației, arătându-ne că lumea a fost creată spre sfințire, *să fie cer nou și pământ nou Căci cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut; și marea nu mai este* (Apocalipsă 21,1). Astfel, după pătimirile, moartea și Învierea Sa, El vine la apostolii și femeile mironosițe care stăteau ascunși din cauza iudeilor, El intră prin ușile încuiate spunându-le: *Pace vouă!* le dă curaj, îi încredințează de Învierea Sa și-i trimite să fie martori și mărturisitori în întreaga lume, să predice Evanghelia și să boteze în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh (Matei 28,19-20).

De aceea, credincioșii care au crezut și au primit pe Hristos cel Înviat, ei participă cu evlavie la viața Bisericii și se împărtășesc cu Trupul și Sângele Lui, poartă bucuria și pacea Lui în sufletele lor transmițând-o fraților până la sfârșitul veacurilor. Pacea și bucuria ca daruri nu vin din această lume, ele vin din harul celui Înviat și rămân în sufletele celor credincioși. Această stare este explicată de către Sfântul Apostol Pavel care spune: *Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci pace, dreptate și bucurie în Duhul Sfânt* (Romani 14,17). **Pacea pe care o aduce Hristos este pacea împăcării omului cu Dumnezeu, este pacea biruinței asupra păcatului și a tentațiilor lumii**, prin moartea Sa pe Cruce și prin coborârea la iad (Romani 5,1; I Petru 3,18-22), este biruința egoismului din noi și unirea cu cel Înviat, Care ne înviază și sufletele noastre.

Cunoscând slăbiciunile firii umane și dorind să rămână pacea Lui veșnic cu noi și în noi, după ce ne-a răscumpărat prin pătimirile Lui, învingând moartea, a dat apostolilor puterea de a ierta păcatele și de a readuce oamenilor pacea cu Dumnezeu, spunându-Le: *Pace Vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi*". Și zicând acestea, **a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, vor fi ținute!** (Ioan 20, 21-23). Din cuvintele Domnului, înțelegem că **pacea sufletului vine din biruința asupra păcatului, aceasta dobândindu-se cu ajutorul și puterea curățitoare a Duhului Sfânt**, care lucrează în lume și desăvârșește opera de mântuire a neamului omenesc, prin slujitorii Sfintelor Altare. Ei ne vestesc și astăzi bucuria Învierii și ne cheamă să luăm Lumină, ei ne călăuzesc pașii spre biruința păcatului crescându-ne duhovnicește până *la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos* (Efeseni 4,13). Sărbătoarea Sfintelor Paști și anul acesta *ne îndeamnă să ne luminăm viața prin iertare și iubire, prin depășirea slăbiciunilor și a neputințelor omenești, prin mărinimie și frățietate*, îndreptându-ne viața spre Înviere și viața veșnică, prin iubirea

semenilor aflați în suferință și înstrăinare din cauza războiului din vecinătatea țării noastre.

Dreptmăritori creștini !

Lumea în care trăim are nevoie de pacea lui Hristos, care face ca viața și iubirea Lui să devină viața și iubirea noastră, care potolește ura, răutatea și violența dintre popoarele învrăjbite și tulburate de patimile egoiste ale conducătorilor, de nesiguranța și suferința omului autonom, a omului fără Dumnezeu, lipsit de valorile credinței cuprins de dorința de stăpânire, fie că este vorba de transformările care au loc la nivel mondial, fie că este vorba de războiul din Ucraina. Vedem cum patimile egoiste și boala păcatului îl îndepărtează pe om de Dumnezeu, îl fac să se încreadă în bunurile pământești și puterea care-i conferă un statut social, dar îi provoacă înstrăinarea, suferința, necredința, individualismul și autoizolarea, *în numele dreptății și al altor valori*, îl fac să piardă pacea și, în cele din urmă, bucuria vieții și chiar sufletul. **Doar Domnul Hristos cel înviat din morți ne poate aduce o pace adevărată, care să reșeze valorile în lumea în care trăim și să-l conștientizeze pe omul secularizat și orbit de grijile vieții, că *nimic nu poate da omul în schimb pentru sufletul lui*, așa cum zice Domnul: *ce-i va folosi omului, dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?* (Matei 16,26). Pacea și bucuria se nasc din curăția și sfințenia vieții, din conștientizarea că viața aceasta este timp al lucrării mântuirii personale și al dobândirii celor netrecătoare. De aceea, să petrecem în pace și unitate, iar Praznicul Învierii Domnului să ne fie prilej de meditație și sfințire, de înnoire duhovnicească, de eliberare de patimi și de pregătire pentru viața veșnică, pentru pacea și bucuria din Împărăția Cerurilor.**

Suntem mâhniți că anul acesta mulți frați din Ucraina nu pot să sărbătorească Paștele în familie, ci sunt pribegi pe acolo pe unde i-a dus viața în urma agresiunii războiului și a violenței din țara lor. În ultimele luni, am văzut copii lipsiți de ocrotire, mame triste, lipsite de cele necesare pentru a se bucura deplin de o viață frumoasă. Am văzut cum credința în Dumnezeu îi ajută pe oameni să înfrunte greutățile, aducându-ne speranță că războiul va înceta și cei refugiați se vor putea întoarce în țara lor, pentru continuarea vieții. Chiar și departe de casă, atât la noi în țară, cât și în alte țări europene, **cei care s-au refugiat și-au găsit alinarea și bucuria vieții izvorâte din dragostea și grija fraților care i-au primit și le-au ușurat povara refugiului, prin afirmarea valorilor credinței și înmulțirea dragostei milostive și jertfelnice izvorâtă din porunca iubirii și ajutorării aproapei.**

Am admirat implicarea exemplară a Bisericii Ortodoxe Române, a ierarhilor, a preoților și a credincioșilor care, încă din primele zile ale războiului, și-au deschis larg inimile ca să ajute și să se facă mâinile lui Dumnezeu pentru cei aflați în suferință din cauza refugiului, dar și din cauza creșterii costurilor vieții în țara noastră. Credința în Hristos a izvorât solidaritate și ne-a ajutat să ne facem gazdă bună și să-i sprijinim pe frații noștri din Ucraina arătându-le dragostea și generozitatea noastră. Mulțumim Preafericitului Părinte Patriarh Daniel și ierarhilor din țară și diasporă care ne-

au ajutat constant în această perioadă activitățile noastre social filantropice. Fără sprijinul consistent al Patriarhiei Române și al ierarhilor din diasporă nu am fi putut susține activitățile filantropice din ultimele luni. Apreciem eforturile întregii lumi de afirmare a valorilor și de căutare a păcii, de solidarizare cu cei aflați în suferință și în pribegie, dar și implicarea autorităților pentru a veni în sprijinul refugiaților și a le găsi un adăpost.

Pe calea Postului ne-am străduit și noi cei din Basarabia ca nimeni să nu ducă lipsă de cele necesare vieții, am oferim hrană și îmbrăcăminte, dar și hrană pentru suflet prin rugăciunile pentru sănătate și pace, de chemare a milei lui Dumnezeu peste noi și a duhului unității și al dragostei. În acest context, am văzut cum Dumnezeu lucrează minunat și le împlinește pe cele cu lipsă, El poartă de grijă celor necăjiți, trimițându-le hrană și cele necesare vieții și chemându-i la viața cu Hristos.

Să folosim perioada sărbătorii Învierii Domnului pentru a întări comuniunea de iubire între oameni și popoare, chemându-L pe Domnul Hristos în rugăciunile noastre ca să învieze și sufletele noastre, să ne readucă la viața cea adevărată și la cunoașterea Adevărului, având ca model pe sfinții isihasți și smeriții rugători din mănăstirile și parohiile noastre, pentru a împlini îndemnul Apostolului neamurilor *de a ne ruga neîcetat* (I Tesaloniceni 5,17), făcând credința lucrătoare prin fapte, iar bucuria deplină, aducătoare de har și lumină, dătătoare de speranță și curaj celor care cred și se închină lui Hristos cel Înviat. Nimic însă nu se poate realiza fără rugăciune curată izvorâtă dintr-o inimă smerită și iubitoare, capabilă să renunțe la ale sale pentru dragostea și bucuria comuniunii.

Vă îndemnăm, să trăiți bucuria acestei sărbători cu Hristos acolo unde sunteți și să-L rugați pe Biruitorul morții să aducă pace și unitate, lumină și speranță în lumea noastră, în casele și în sufletele triste, lipsite de dragoste. Să ne facem mesageri ai păcii și purtători ai bucuriei Învierii, ducând lumina lui Hristos în casele noastre, în spitale, azile și orfeline, celor singuri și pribegi, dar mai ales să oferim din ce ne-a dat Dumnezeu și celor aflați departe de casă, celor care în aceste momente au nevoie de sprijinul nostru.

Dorim ca Sărbătoarea Învierii Domnului să vă aducă tuturor pace și bucurie, sănătate și mântuire, adresându-vă salutul pascal: *Hristos a înviat!*

Al vostru către Hristos-Domnul pururea rugător și de tot binele voitor, cu părințești binecuvântări,

J Veniamin

Episcopul Basarabiei de Sud